

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/1559/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118363249
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118363249.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ORIFLAME SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31 348 751, práv. zast.: JUDr. Ing. Ivan Bojna, so sídlom Advokátskej kancelárie Levárska 462/11, 841 04 Bratislava - Karlova Ves, IČO: 30 793 106, proti povinnej: S. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. č. XXX, XXX XX L., na vymożenie pohľadávky vo výške XX,XX eura s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1559/2018 zo dňa 08. novembra 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1559/2018 zo dňa 08. novembra 2018 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 39Ek/1559/2018 zo dňa 08. novembra 2018 rozhodol, že súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymożenia trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 2 eur zamietá. Odôvodnil to tým, že za tarifnú hodnotu, z ktorej sa určuje základná sadzba tarifnej odmeny advokáta podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) sa v tomto konaní považuje istina vo výške 96,39 eura. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za 1 polovičný úkon právnej služby je 16,60 eura. Celková výška trov právneho zastúpenia za 2 polovičné úkony právnej služby tak predstavuje sumu 42,02 eura (2 x 8,30 eura + 2 x režijný paušál za rok 2018, t.j. 9,21 eura + 20% DPH). Po pripočítaní sumy súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 eura, predstavuje výška dôvodne uplatnených trov oprávneného v exekučnom konaní sumu 58,52 eura. Oprávnenému preto náhrada trov exekúcie prevyšujúca uvedenú sumu, neprislúcha.

2. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, že nesúhlasí s argumentmi použitými v odôvodnení, podľa ktorých trovy právneho zastúpenia sa v exekučnom konaní počítajú iba z istiny. Uviedol, že ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky nepojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva, keďže synonymom „peňažného plnenia“ je „peňažný nárok“, uplatnený v exekučnom konaní a presne vyčíslený a nie samotná istina pohľadávky. Z uvedených dôvodov navrhol sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušiť.

3. Súd k veci udáva nasledovné:

4. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon

neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužívajú.

5. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

6. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

9. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu sťažnosti.

10. Ak sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie vymáha istina spoločne s príslušenstvom, tak za tarifnú hodnotu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky možno považovať len istinu a nie aj hodnotu príslušenstva pohľadávky, ako vyplýva priamo zo znenia ustanovenia, na ktoré odkazuje § 199e Exekučného poriadku. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka za príslušenstvo pohľadávky sa považujú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky hovorí o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“. Uvedený záver súdu podporuje tak právna veda (pozri: Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, C.H.BECK 2015, str. 62), ale aj rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (pozri napr.: uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8ECdo 238/2014 zo dňa 28. 04. 2015, sp. zn. 3 Oboer 134/2015 zo dňa 09. 05. 2016). Z uvedených dôvodov sa súd nestotožňuje s názorom oprávneného prezentovaným v sťažnosti.

11. K poukazu oprávneného na rozhodovaciu prax okresných a krajských súdov sudca uvádza, že ide o poukaz nenáležitý vzhľadom na skutočnosť, že nejde o ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít. Súd, uvedomujúc si svoje osobitné postavenie v exekučných veciach od 01. 04. 2017 a tiež skutočnosti, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 ústavy je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď, reagoval na uvedenú problematiku zákonom predvídaným spôsobom. Na prvom zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 21. 10. 2017 bol pomerom hlasov 11 ku 1 prijatý záver, že tarifná odmena advokáta sa bude priznávať len z istiny a zmluvnej pokuty, ak si ju oprávnený uplatní a že do základu pre výpočet sa nezahrnie príslušenstvo pohľadávky. Nakoľko grémium podľa § 15 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. prijalo stanovisko k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov v uvedenej otázke, súd vytvára práve jeho rešpektovaním stav právnej istoty. O jeho rešpektovaní svedčia napríklad aj uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica: sp.zn. 21Ek/69/2017 zo dňa 25. 07. 2018, sp. zn. 31 Ek/959/2018 zo dňa 24. 08. 2018, sp. zn. 5Ek/77/2017 zo dňa 22. 08. 2018, sp. zn. 54Ek/261/2018 zo dňa 09. 07. 2018, sp. zn. 43Ek/11/2017 zo dňa 31. 10. 2017, sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 30. 10. 2017, sp. zn. 48Ek/72/2017 zo dňa 26. 10. 2017, sp. zn. 27Ek/71/2017 zo dňa 29. 09. 2017, sp. zn. 59Ek/202/2017 zo dňa 14. 02. 2018, sp. zn. 59Ek/88/2017 zo dňa 24. 11. 2017, sp. zn. 6Ek/1228/2018 zo dňa 13. 11. 2018. Pokiaľ ide o obdobné konania, na ktoré oprávnený v sťažnosti poukazuje, ide o vydané poverenia na vykonanie exekúcie, ako sui

generis výsledky rozhodovacej činnosti súdu, nie o uznesenia súdu. K uzneseniam, na ktoré poukazuje oprávnený sp. zn. 65Ek/597/2018 zo dňa 23. 7. 2018 a sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28. 11. 2017 súd uvádza, že tieto sú výsledkom individuálnej rozhodovacej právomoci konkrétneho sudcu, s ktorou sa nestotožňuje.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.